

Jeg kan oplyse, at i dag – den 13. december, tror jeg – er forsvarsbudgettet sprængt med 452 mio. kr. Det skete i løbet af de første to år. Hver eneste af de ekstra 452 mio. kr., der er brugt, er der stillet forslag om i Folketinget enten af hr. Mogens Lykketoft, af hr. Jan Trøjborg eller af hr. Hans Hækkerup, og så i enkelte tilfælde af hr. Niels Helveg Petersen.

Men det er altså den tidligere regering, der har stillet hvert eneste forslag, som har betydet, at vi har sprængt den ramme, der var, med 452 mio. kr. Den nuværende regering har endnu ikke brugt så meget som 1 krone ud over det, der var bevillet.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg har fået at vide, at jeg skal starte med at stille de spørgsmål, jeg har, så det vil jeg skynde mig at gøre.

Jeg vil godt spørge hr. Mogens Lykketoft, om Socialdemokratiet ikke er nervøs ved, at den nye linje – og det må hr. Mogens Lykketoft erkende at det er, når der bliver sagt, at Socialdemokratiet gerne havde set en anden vægtning af det styrkebidrag, Danmark sender, og at Socialdemokratiet ikke mener, at det er den rigtige prioritering, der er foregået her; det er jo en ny linje fra Socialdemokratiet, det kan vi ikke komme uden om – kan blive opfattet som manglende opbakning bag den indsats, som Vesten, og herunder Danmark, har ydet i forbindelse med bekæmpelsen af terror; en manglende opbakning bag den indsats, som vi har ydet sammen med USA, manglende opbakning til USA. Er hr. Mogens Lykketoft ikke bekymret for det?

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Det lykkedes behændigt Socialdemokratiets ordfører før at undlade at svare på det spørgsmål, jeg stillede, så derfor vil jeg gøre det konkret:

Det efterslæb på 450 mio. kr., som er opbygget i de sidste to år af den daværende regering, er Socialdemokratiet indstillet på i januar måned at være med til at finde de penge?

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Socialdemokratiet har meddelt statsministeren, at vi var indstillet på allerede før denne debat i dag at få en samlet prioriteringsdiskussion om forsvaret, sammensætningen af den internationale indsats for de kommende år og hele for-

svarsbudgettet. Det har vi ikke haft nogen lejlighed til. Vi møder selvfølgelig op i januar, lytter meget interesseret til regeringens bud og vil komme med vores egne.

Det, der er pointen i denne sag, er jo selvfølgelig, at når vi synes, behovet for en hurtig afklaring vokser kraftigt, så er det, fordi vi kan se ikke én, men flere aktioner oven i det niveau, der allerede ligger ud over det oprindeligt forudsatte i forsvarsforliget.

Derfor er vi nødt til nu at få den afklaring. Det har vi bedt om, og det har vi så ikke fået i det tempo, vi i og for sig synes det havde været mest fornuftigt. Men vi møder op, vi møder konstruktive op, og vi lytter med stor interesse til, hvad regeringens bud er.

Så er jeg nødt til at sige til hr. Peter Skaarup, som jo ikke kan kende alle mellemregningerne: Der er ikke tale om nogen ny linje, men der er tale om en situation, der hele tiden udvikler sig, og hvor vi, NATO-landet Danmark, ligesom de andre NATO-lande bør benytte os fornuftigt af vores suveræne ret til at finde ud af, hvor det er, vi synes, vi kan gøre mest gavn, i erkendelse af, at vi ikke har ubegrænsede ressourcer at gøre gavn med; det tror jeg alle erkender. Og det synes vi ikke regeringen har grebet optimalt an; det vil jeg gerne fastholde, og det vil jeg gerne understrege.

Kl. 17.45

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg er glad for den sidste bemærkning fra hr. Mogens Lykketofts side, nemlig at Socialdemokratiet i januar måned vil møde op og konstruktivt tage del i debatten om forsvarets økonomi og rammer fremover.

Jeg håber også, at det betyder, at man ikke har lagt sig fast på det, som jeg helt klart vil opfatte som en ny linje fra Socialdemokratiets side i forhold til dengang, man sad i regeringsposition, nemlig at det efterslæb, det underskud, der allerede nu er akkumuleret i forhold til internationale opgaver, på 450 mio. kr. skal findes inden for det nuværende forsvarsbudget.

Det har aldrig været tanken, at man midt i forsvarsforligsperioden skulle begynde at skære yderligere i det nationale forsvar for at kunne finansiere flere internationale opgaver. Det er heller ikke holdbart i forhold til, at vi gerne vil have et forsvar, der er dimensioneret efter, at det kan udsende soldater i den størrelsesorden, vi gør i øjeblikket, til internationale opgaver.